

На российском рынке сегодня есть универсальные банки, которые предлагают различные финансовые продукты, однако банковские супермаркеты в классическом понимании на сегодняшний день практически отсутствуют. Например, брокерские услуги в большинстве случаев по-прежнему отделены от традиционных банковских депозитов или кредитов. Конечно, есть ипотечные и страховые брокеры, которые похожи на финансовый супермаркет, но все-таки это другой бизнес.

С одной стороны, клиенту удобно получать все финансовые услуги в одной организации – не надо лишний раз искать информацию в Интернете, обзванивать компании, опрашивать друзей и знакомых, проводить сравнение. С другой стороны, ни один здравомыслящий человек не станет приобретать все финансовые услуги в одном месте, поскольку в нашей стране достаточно высокий уровень недоверия к финансовым институтам. С точки зрения диверсификации рисков смотрит на дело не только рациональный клиент, но и рациональный банкир: чем больше направлений бизнеса, тем меньше риск, что весь бизнес в совокупности потерпит крах: не повезло в двух рыночных нишах – повезет в пяти других, а в шестой повезет особенно. Выходит, толковому клиенту лучше пользоваться услугами разных организаций, а банки все же имеют соблазн диверсифицировать свою деятельность и навязывать себя.

Главными препятствиями для развития финансовых супермаркетов в России являются бизнес-различия между банками, страховыми и инвестиционными компаниями, а также незнание банкирами страхового и инвестиционного рынков, а страховщиками и представителями инвестиционных и управляющих компаний банковского рынка, что серьезно усложняет работу организаций. Более того, сегодня в России банки регулируются Центральным Банком России, профессиональные участники рынка ценных бумаг – Федеральной Службой по финансовым рынкам, страховые компании – Федеральной Службой страхового надзора. Из-за разногласий в правовом поле различных видов финансовых посредников, к которым относятся и финансовые супермаркеты. Международная практика показывает, что необходимо макрорегулирование – широко распространенная модель организации финансовых рынков, действующая более чем в 40 странах мира.

Очевидно, что государственное управление и регулирование финансовых супермаркетов играет огромную роль в развитии экономических отношений страны. Государство путем создания нормативной правовой и законодательной базы аккумулирует ресурсы, создает необходимые условия для дальнейшего развития финансовой системы как на микроуровне, так и на макроуровне. Кроме того, государственное регулирование может проявляться в инвестициях, льготах и различных программах, которые в совокупности несут в себе принципы, необходимые для поддержания настоящего уровня и стимулирования развития финансовых институтов страны.

На наш взгляд, основной и определяющей тенденцией развития государственного управления финансовыми супермаркетами является приведение финансовых институтов различных стран, как с развитой, так и с развивающейся экономикой, к общепринятым стандартам. Помимо этого, необходимым условием должно являться успешное сочетание государственного управления с самостоятельным регулированием каждого финансового супермаркета. Государство в таком случае приобретает функции законодателя, а также контролера функционирования финансовой системы.

Литература

1. Базелюк И.А. Построение финансовых супермаркетов. // «Организация продаж банковских продуктов». 2007. № 2.

Допент, к. г. п. Донченко Л.М., асистент, Лебедєва О.А.
студентка, Ковш Н.
Мелітопольський Державний Педагогічний Університет

НАУКОВЕ ОСМИСЛЕННЯ ПОНЯТЬ «ЕКОНОМІКА»
ТА «ЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ»
У СУЧАСНОМУ ТРАКТУВАННІ

Ми дуже часто задаємо собі питання: «Що таке економіка?» і «Чим економіка відрізняється від економічної діяльності?» У першу чергу необхідно розібратися в понятті «економіка», його первісному значенні і сенсі, а також виявити тенденцію зміни і переходу в більш розширене поняття «економічна діяльність».

Формуванням цілісного уявлення про природу економічної діяльності та обґрунтування сутності понять «економічна діяльність» і «економіка» займалися видатні вчені, такі як А. Сміт, К.Поланьї, А.Маршалл, Л.Роббіне, Дж. К. Геллбрейт, Е. Домар, С. Кузнець, В. Леонтьєв, Г. Мюрдаль, П. Самуельсон, І. Фішер, М. Фрідмен, Е. Хансен, Р. Харрод та ін.

Сучасний термін «економіка» походить від грецького слова «oikonomia», що означає правила ведення домашнього господарства. В інтерпретації К.Поланьї [1, с. 33], економіка – інституціалізований процес, за допомогою якого забезпечується матеріальне існування. А.Смітом [2] уперше був явно відображений сучасний контекст вживання поняття «економіка» (але без формулювання відповідного терміну), при цьому головним предметом дослідження була організація праці в мануфактурі. Сутність економіки у вигляді визначення була чітко зазначена вже в праці А.Маршалла [3, с.56]: індивідуальна і суспільна діяльність, пов'язана зі створенням і використанням матеріального добробуту. Класичним

же трактуванням поняття економіка сьогодні вважається визначення Л.Роббіна [4, с.18]: людська діяльність із задоволення потреб в умовах альтернативного використання обмежених ресурсів. У сучасних економічних працях економіка як сфера діяльності, як правило, розглядається в розрізі однієї, декількох чи усіх чотирьох функцій: виробництво, обмін, розподіл та споживання товарів і послуг:

1) економічна діяльність – це суспільна діяльність з виробництва, розподілу, обміну та споживання продукції. Економічна діяльність – це «процес виробництва продукції (товарів і послуг), який здійснюється з використанням певних ресурсів: сировини, матеріалів, устаткування, робочої сили, технологічних процесів тощо. Економічна діяльність характеризується витратами на виробництво, процесом виробництва та випуском продукції» [5];

2) економічна діяльність – це форма участі індивіда у суспільному виробництві. Наприклад: економічна діяльність – форма свідомої та цілеспрямованої трудової діяльності людей, у процесі якої вони здебільшого вступають в активні зв'язки з природою та економічні зв'язки й відносини між собою для створення економічних благ у різних сферах суспільного відтворення (безпосередньому виробництві, обміні, розподілі, споживанні), а також формують свою особистість» [6, с.419];

3) економічна діяльність – це і індивідуальна, і організована колективна діяльність у сфері виробництва товарів і послуг. «Економічна діяльність – це сукупність дій на різних рівнях господарювання, в результаті яких люди задовольняють свої потреби шляхом виробництва й обміну благами й послугами [7].

Можна зазначити, що існують розбіжності відносно як сутності економічної діяльності, так і форми реалізації цієї діяльності (індивідуальна, колективна чи сукупність обох форм). Загалом в історичній ретроспективі [8] відбувається розширення предмету економічної науки та його абстрактивізація. Тому на сьогодні, окрім розглянутих розбіжностей щодо визначення економіки, існує тенденція розгляду економіки як узагальненої сфери людської діяльності [9, с.36].

Отже, при обґрунтуванні понять «економіка» і «економічна діяльність» варто враховувати два аспекти:

- поняття «економіка» і «економічна діяльність» співвідносяться поміж собою як явище та процес (статика й динаміка);

- чітке окреслення контексту вживання терміну «економіка» може бути здійснено лише через визначення її місця серед інших сфер суспільної діяльності.

Висновок: поняття «економіка» більш статичне, воно статичне тобто не змінюється у часі, тому і визначається конкретним поняттям та спектром діяльності. А поняття «економічна діяльність» навпаки динамічне, мобільне, воно дає себе вимірювати, оцінювати та розглядати, як категорію перспективи діяльності будь-якого підприємства.

Література:

1. Полань К. Аристотель открывает экономику [Текст] / К. Полань // Истоки: Экономика в контексте истории и культуры / Под ред. Я.И. Кузьминова. – М.: Издат. Дом ГУ ВШЭ, 2004. – с. 9-51.

2. Смит А. Исследование о природе и причинах богатства народов. – М.: Эксмо, 2007. – 960 с.

3. Маршалл А. Принципы политической экономии [Текст] / А. Маршалл. – М.: Прогресс, 1983. – 416 с.

4. Роббинс Л. Предмет экономической науки [Текст] / Л.Роббинс // Thesis / – 1993/ – Dsg/1 – с/10-23

5. Наказ Державного комітету статистики України «Класифікація видів економічної діяльності ДК 009:2005» [Текст] // Управлінська інвестиційна газета. – 2006. – №30. – с.16.

6. Економічна енциклопедія. Т1 [Текст]. – К.: Академія, 2000. – 864с.

7. Економічний словарь [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://vslovar.ru/slovo/jekonomicheskij-slovar/dejatelnost-jekonomicheskaja>

8. Щеголевский В.А. Предмет и метод экономической науки в ретроспективе [Текст] / В.А.Щеголевский. Дис...канд. Экон. Наук: 08.00.02, Москва, 1998. – 123с.

К.э.н. Оганьян А.Г.

Ростовский социально-экономический институт

ИННОВАЦИОННЫЕ ОСНОВЫ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ ВЫСШЕЙ ШКОЛЫ В КОНТЕКСТЕ ОЦЕНКИ ЕЕ ИНСТИТУЦИОНАЛЬНОЙ РОЛИ В УСЛОВИЯХ СТАНОВЛЕНИЯ ЭКОНОМИКИ ЗНАНИЙ

Анализ институциональных структур как ограничивающих составляющих в числе факторов экономического развития предусматривает то, что выбранный способ функционирования национальной экономической системы диктуется установившимися в обществе институциональными детерминантами. Данные детерминанты воплощают собой образованные отдельными субъектами (индивидами) границы поведенческих реакций, которые организуют отношения между отдельными индивидами и или группами, приводя в логический и смысловой порядок стимулирующие послылы их деятельности. Из-за этого, в основе исследования информативной сущности институтов, лежит раскрытие объективной взаимосвязи с категорией знание.